

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Novum Gratiae Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris, Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ Coenobii In Bvrgos

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput II. De prænunciis sanctitatis sororis Joannæ ejus educatio, & sanctæ
in infantia exercitationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

modi sanctis operibus fideles hosce
Conjuges, ac talis filiae parentes
dignatus est Altissimus. Benedixit
terram istam Deus, ad producen-
dum tam pulchrum, ac fragrantem
flosculum, fructumque lectissi-
mum, secundum eor suum ac bene-
placitum.

*Joanna
corporis
habitus.*

Non solum tam nobili sanguine
ornata est nostra Soror Joanna, sed
singulari miraque pulchritudine et-
iam donata. Statura fuit longa, atq;
concinna; Facies ei plena, gravis,
suavis, pulchra; oculi caerulei ac
grandiusculi, membris denique a-
liis, omnibus numeris suis perfecti.
Indoles ejus affabilis, natura synce-
ra, suavitas in agendo, efficiebat
ut ab omnibus intime amaretur, ac
honoraretur. Talibus naturæ don-
is, Sponsam suam decoravit Deus,
voluitque per crystallum corporis,
perfectionem, ac puritatem ani-
mæ ejus patefacere. Sacro-Baptis-
mi latice abluta est in Parochia San-
ctorum Cosmæ & Damiani, in quo
Joannæ nomen accepit, utpote,
quæ teneris ab annis, magna Divi
Baptistæ Joannis imitatrix esset fu-
tura. Cognomen habuit à suo Pa-
rente, & dicta est in seculo Joanna
Rodriguez; at posteaquam Virgo
MARIA eam JESU Salvatore no-
stro copulavit, appellata deinceps
est, JOANNA à JESU
MARIA.

* * *

*De prænunciis sanctitatis Sororis Jo-
annæ. Ejus educatio, & sancta in
infantia exercitationes.*

PERfectio magnorum, mira pa-
trantium Divorum seu Thaumatur-
gorum, sæpe singularibus osten-
tis præsignata fuit. Priusquam Or-
bi primum illuxisset mane, Divina
vox intravit, atque Angelis, pul-
chritudinem lucis annunciavit,
(Gen. i. v. 3.) ut in hac pulcherrima
creatura bonitatem ac sapientiam
ejus Conditoris contemplarentur
ac laudibus celebrarent. Ante le-
gem gratiæ, Angeli ac Prophetæ,
velut caelestes quædam cantatrices
aviculæ, Christi veræ lucis mundi
adventum præcinnere. Pari ratione
honorat Deus magnos sanctos,
quando ordinat, ut eorum sanctita-
tem, vel prophetia quæpiam, vel
miracula, sive ante, seu post ortum
eorum, perinde ac lucifer solis lu-
men, prænunciet. Hac in prærogati-
va, nihil defuit Sorori JOANNÆ
à JESU MARIA. Siquidem per
duas miraculosas prænunciationes
ejus admiranda sanctitas præsigni-
ficata fuit ac prophetata. Imprimis
vaticinata est de ea, Diva Mater
Theresia, quæ velut Angelus in car-
ne, ac velut Seraphinus in amore
fuit. Hæc illuminatissima Virgo
Burgum advenerat, quod illic suæ ar-
dentissimæ charitatis incendia dif-
funderet latius, ac Divi Josephi
Cœnobium fundaret, quod hodie-
que

*Magno-
rum SS. or-
tus præce-
dere solent
præsigna.*

*Joanna
sanctitas
prædicium.*

que inhabitant spirituales ejus Filia; veræ hæredes spiritus suæ sanctæ Matris. Eo tempore, quo sancta Mater Theresia Burgum appulit, ætatulâ unius anni; aut bima, parvula Joanna fuit. Parentes ejus, qui ex æquo virtute insignibus hominibus ac virtuti ipsi summè addicti erant, è penitissimo corde Divam Matrem Theresiam diligebant, summoque devotionis ardore cooperabantur ad aream exedificando monasterio comparandam. Vades etiam pretii se fecere, quandoquidem Sancta Mater nullo ad solvendum ære instructa fuit. Postremò; instrumetra ipsa ac litteræ conventionis, eorum in ædibus confectæ sunt. Præsens tunc aderat illi Sancta Mater Theresia, conjectisque in Joannam aliquanto tempore oculis, posteaquam puritatem hujus animæ inspexit, accepit amicebiliter infantulam in ulnas suas, & post complures blanditias, Parentibus ejus ait:
 » Magnam habetote curam hujus
 » tenellulæ parvulæ. Assèvero vo-
 » bis ego, felices vos æstimandos
 » esse, quòd Deus hanc talem vobis
 » filiam indulxit, per quam multa
 » miracula est patraturus. Dubio
 » procul Sanctus Spiritus, qui in ejus
 » corde fuit, hanc irrefragabilem ve-
 » ritatem per os ejus prolulit.

Alterum prænuncium æquè illustre ac miraculosum est. Parvula Joanna ætate erat, inter quartum quintumque annum, quum ejus Parentes foras in rus suburbanum concessere cum ea, ad se exhilaran-

dum, quopiam vespere, æstate calente, veneruntque ad Sacellum, quod hodieque Sanctæ Annæ dicitur, ubi posteaquam suas preces effudere, in agello quopiam confederunt, qui circiter unius lapidis jactu est absitus à præfata Capella, ex parte viæ, quæ in Arcos ducit. Ibi resederunt, expectantes canam. Inter hæc parvula Joanna cum parentibus suis admodum sitibundi, & itinere, magnoque temporis illius æstu delassati erant: Advenerunt quidem ancillæ cum collatione, quoniam verò nihil aquæ attulerant, neque eò loci quicquam fontis reperiendum erat, indoluerunt pariter omnes, nihil suppetere potùs, qui eorum sitim restingueret. Sedebat Joanna sicco, ac arente loco; ibi cepit digitulis terram scalpere, ac velut ludibunda fodicare, & ecce illicò erumpit, copioso latice fons in anras, è qua potavere omnes & Deo gratias retulere. Fons iste semper pro miraculoso habitus est, qui & usque in hodiernum diem fons Matris Joannæ dicitur. Complura etiam miracula in ægrotis patrata sunt divinitus, qui de aqua hac, verâ fide ac devotione biberunt.

In mentem mihi nunc venit alius quidam fons, de quo meminit R. P. F. Antonius de Castillo, (in via terræ sanctæ lib. 2. c. 3.) lib. 2. cap. 30. sui Pii peregrini quamvis magis clarè patheticeque de eo scribat Doctissimus P. F. Hieronymus de Ayala (via terræ sanctæ manu

A 3 scripta.

*Ipsa Joannæ
 na mira-
 culo suam
 sanctitatem
 præ-
 nuntiat.*

R III
 36

scripta. l. i. c. 15.) Franciscanus hic Reverendus Pater, toto quadriennio omnia Sacra loca lustravit, quæ Christus Dominus & ejus Sanctissima Mater, dum adhuc viverent, præsentia suâ sanctificavere; Ad hæc scripsit librum sanè doctum curiosumque de mirabilibus ac prodigiis, quæ summo ac peculiari illic studio indagavit, Is, c. 15. ejus libri ait, Virginem Deiparam dum cum suo sanctissimo filiolo timore Herodis in Ægyptum profugeret, devenisse ad locum quendam nomine Materea, altero circiter à magna Cairo milliario; Eo in loco, complures equites conspexit venientes per viam, timuit Virgo ac Regina MARIA, nè illi fortè emissarii Herodis satellites essent, qui ad eam capiendam advenirent. Igitur filiolum suum, tenerrimè amatum pignus, in solo depositum, gramine herbisque operit, se verò ipsam post ficulneam quandam abscondit, quæ sese mox aperuit. Matremque Creatoris sui sinu complexa est. Ità expertes etiam rationis Creaturæ huic Virgini corda sua donant. Interea Equestris ille populus locum prætervehitur; Sanctissima Virgo Maria è ficulneæ latebra prodit, atque aliunde etiam, ubi delituerat Sanctissimus ejus Sponsus Joseph advenit: ambo tum admodum lassificati arebant. Confestim retegunt suum Sanctissimum filiolum, & ecce parvulus JESUS tenellis suis digitulis qui cælum condidit, terram fodicare capit, atque è vestigio crystallinus fons eò loci prorupit, è

*Prodigio-
sua fons*

*Materea
in Ægypto.*

quo ipse & parentes ejus biberunt. Ab eo tempore usque nunc Fons iste, B. V. MARIE fontis nomine insignitus manet. Fons iste, apertissime potest cum fonte Sororis Joannæ componi; Deus quippe ei in hoc parem gratiam præstitit. Miraculosa hæc sanctitatis Joannæ præfagia, magnam in spem parentes ejus erexere, qui alioquin magnam sollicitudinem in educatione prolium suarum gesserunt. Ea in remomenti plurimum situm est (*Plato Dial. 4. de leg.*) quandoquidè bona educatio & disciplina, bonos liberos ducit in melius, malos efficit bonos, potissimum juvenili ætate, quando parvæ proles tenellarum instar plantarum, se flecti regique patiuntur. Sic doctrinam hanc intellexere, sic in opus deduxere hi providi parentes. Liberos suos discretis, intellectu ac ratione pollentibus præceptoribus subdidere, ut parvuli bonos imprimis mores, tum etiam legere, scribere, tæniæ fimbriasque auro texere, cytharam arte pulsare, & ejusmodi artes alias, talis conditionis liberis convenientes condiscerent. Quod verò pietatem ac spiritualem vitam attingit, disciplinam istam non alteri cuiquam, aliæve curæ concedidere; ipsimet proles suas edocuerunt rudimenta fidei Christianæ, modum recitandi Coronam Beatissimæ Virginis, sacrum sacrificium intima cum devotione auscultandi, & summa cum exteriore compositione ac modestia hisce altissimis mysteriis assistendi.

*Joanna ac
aliorum li-
berorum
educatio-
nis ratio.*

di. Sollicitudo hæc quanquam communis erga omnes liberos fuerit, peculiaris tamen erga Joannam extitit, eò quòd præ omnibus aliis, plus ab eis amaretur, firmâ opinione conceptâ, quod eorum Joanna, ad maxima quæque sanctæ instar nata esset. Boni parentes, inquit Divus Ambrosius (*Gen. 26. v. 5.*) debent ad modum Rebecæ, suo amore liberos sanctificare, & ad majus virtutis incrementum conducere. Parvo eis equidem constitit is labor & educationis cura, ob eximiam Joannæ docilitatem & capacitatem, eò quòd parvula hæc, ob præstant ingenium & intelligentiæ vim citra laborem, exiguo temporis spatio perfectè didicerit ea quæ alii imperfectè ac magno labore condiscunt. Quantum verò vitam spiritualem attinet, adhuc minore instructione eguit, quandoquidem Deus Magistrorum summus, suâ providentiâ eam in omnibus operibus dirigebat, intellectumque ejus adeò illustrabat, ut sinè ulteriore indagine, spontè reprobarer malum, bonum verò eligeret, semperque optimi desiderio flagraret.

*A teneris
annis terrena
cuncta fastidit,
fugit.*

In tenera ætate sua annorum quatuor, mortis instar, summeque adversum ei erat, quidquid humanæ naturæ adlubet; sic ut omnes pueriles ludi ac solaria summo ei tædio aversionique essent. Gaudium ei solo in Deo fuit: quapropter quantum licebat, hominum vitabat consortia, ut solo cum Deo agere, ejusque bonitatem considerare

posset. Habuere domi suæ, parentes ejus pulchram & probè decenterque ornatam Capellam, in hac sublimi in throno, supra modum pulchellus infans JESUS fimbriatâ auro vesticulâ tectus erat. Puellus iste amore sui cor parvulæ Joannæ altè fauciavit; quare cum parentes liberis suis ludendi seque recreandi facultatem tribuere, ipsa se à fratrum consortio sejungebat, propeperans ceu cervus telo vulneratus ad domesticum lararium, ubi ingenua ante parvulum Jesum tali devotione ac compositione procumbebat ut Seraphinorum quispiam esse videretur.

Compellabat eum summâ fiducia ac simplicitate; sua verò Divina Majestas, amicissimi ac ingenti cum amore ei respondebat. Mirum quid erat non hominibus solùm, verum & Angelis Deum tam familiariter ac domesticè cum homine agere. Ambo siquidem mutuò conversabantur sicut duo parvuli, se invicem impendiò amantes, prout Christus testatur (*Prov. 8.*) delicias suas esse cum filiis hominum. Hæc divinâ societate ac amica conversatione, ignis amoris divini, in corde hujus humani Seraphini usque ad eò auctus est, ut extra se posita, tota in dulcissimum dilectum suum JESUM transiisse videretur. Sinè eo vivere non poterat, modicæ moræ parva absentia, longa ei videbatur, flebat, gemitabatque instar turturis solitarii ex desiderio comparis sui. Dum igitur tam flagranti amoris

Cum parvo JESU parvula sermones confert.

Magnus parvula in JESUM amor.

R III
36

ac desiderii erga dilectum suum JESUM igne arderet; evenit ut parentes ejus secum eam ducerent ad Sorores Clarissas, duasque cognatas ibidem Moniales; hac in visitatione, nostra Joanna profundè immersa fuit in consideratione Religiosi status ejusque rigoris: tumque etiam habitus, clausuræ, & segregationis à mundo, & tam bonæ ac beatæ vitæ. Ubi dum Sancti- moniales ita eam abstractam conspexere, quidnam est inquit filiola? Etiamne Religiosa talis fieri vis, ut nos sumus? Respondit ad hæc confestim & alacriter tenellus hic Angelus, quin imo Charissimæ. Quid felicius mihi evenire possit? Perbellè locuta. Nam servire Deo est sola, suprema, veraque felicitas. Omne quod hoc non est, vanitas est, ac mera deceptio.

*Religionis
ingredienti-
da in tene-
ra aetate de-
siderium.*

Ab ea die ferventi æstuabat desiderio, Religionis capessendæ. Quoniam verò adhuc dum possibile non erat, id in effectum deducere, intereaque cõceptus ardor cordis ejus eventilationem auræque cuperet, capit ipsa seorsim in domestico Oratorio Religiosæ vitæ experimentum facere. Constituit itaque se imprimis ante puerum JESUM. Tum scamnum sat magnum invertit, sic ut suprema pars ejus in terra jaceret, intra illud ingressa consedit, & ait: Hoc est meum Monasterium, hic permanendum mihi est, siquidem Moniales foras non exeunt. Accepit quoque ornamenta Sacelli, & ad suum propositum aptè in or-

dinem omnia digesta locavit, & hæc inquit, est mea plurimum Reverenda Domina Abbatissa, hæc sunt cæteræ sanctæ virgines, sorores meæ; talique charitate ac reverentiâ illic versabatur, velut revera præsens adesset Abbatissa cum suo Religiosorum Sororum cætu. O præclarum sanè puerilem ludum, unius quadrinæ puellulæ! Filius Dei sæpè numero ante suam Incarnationem humanâ specie apparuit. Hoc erat inquit Tertull (de Char. Chri. 16.) præsagium & experimentum eorum, quæ postea verus homo gesturus esset. Voluit namque eo pacto summum suum, hominam induendi desiderium, fovere. Ad eum modum nostra parvula Joanna summum desiderium Religiosi status amplectendi semper aluit, semper divinior in ea cum Deo conformitas apparuit, quandoquidem à cunabulis Deum secuta est.

Ludus Religiosus ac amabilis.

CAPUT III.

Divi Patriarchæ Dominicus & Franciscus, instituunt Joannam, quomodo horas ac Rosarium Dei Matris orare debeat: Christus Dominus in Matrem ei dat suam propriam Matrem Sanctissimam Virginem MARIAM.

NON abs re Catholica Ecclesia Amantissimæ Domine nostræ, titulum tribuit lunæ, auroræ & solis. Luna splendet in tenebris noctis, aurora rutilat in ortu diei, sol verò

Beatissima Virgo Maria cur luna, aurora ac sol dicantur.